

עפ"ת 54146/04/15 - רחלי אלמקייס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 54146-04-15 אלמקייס נ' מדינת ישראל 18 יוני 2015

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המעוררת
נגד
המשיבה
רחלי אלמקייס
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המעוררת - עו"ד שי דרור

ב"כ המשיבה - עו"ד עידית ענתבי

אין הופעה למעוררת

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המעוררת, הגב' רחלי אלמקייס, שלא התייצבה לדיון בערעורה, הוגש כתב אישום על כך שביום 06.10.13 בשעות שלפני הצהריים בנהגה רכב פרטי, לא נתנה זכות קדימה בצומת בניגוד להוראת תמרור 301 שניצב בדרכה, ובשל כך נגרמה תאונת דרכים כאשר רוכב אופנוע, מר שרעבי גבריאלי, הגיע משמאלה, ומאחר ולא ניתנה לו זכות הקדימה בשל בלימת חירום שנאלץ לבצע, החליק ונפל, האופנוע נפגע ובעיקר נגרמה לו חבלה ממשית - שבר בפטישון החיצוני קרסול רגל שמאל.

נגד המעוררת הוגש כתב האישום בעבירות לפי סעיפים 64(ג), 38(2), 62(2) ו-38(3) לפקודת התעבורה. המעוררת כפרה באחריותה לתאונה. לעמדתה, עצרה ליד התמרור בקו העצירה ואחר כך זחלה לצומת בזהירות. התאונה לא נגרמה באחריותה אלא באחריותו של האופנוען, אשר לא הבחין בה ונסע מהר מדי בהגיעו לצומת.

בית משפט קמא, לאחר שמיעת ראיות ובהסתמכו בעיקר על עדותו של המעורב, מר שרעבי, ועדותה של המעוררת, בפירוש קבע קביעות עובדה על סמך ממצאי מהימנות והרשיע את המעוררת. בהכרעת הדין אמר בית משפט קמא באשר למעורב "**עדותו של המעורב היא אמינה ומהימנה ביותר**" (עמ' 20 ש' 16 להכרעת הדין). ומנגד, בהתייחסו לעדותה של המעוררת אותה השווה עם חקירתה במשטרה, **ת/4**, קבע בהכרעת דינו "**מנגד, קיימות סתירות בין**

עדות הנאשמת בבית המשפט לבין הודעתה במשטרה".

בסופה של הכרעת הדין ותוך שבית משפט קמא בדרך גם דוחה טענה של הסניגור הנעוצה בסעיף 158 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, בדבר טענת אין להשיב לאשמה, הרשיע בית משפט קמא את המערערת בכל העבירות בהן הואשמה.

בחנתי את הראיות שהוצגו לפני בית משפט קמא, לרבות עיון בפרוטוקולים ובעדויות העדים שהופיעו לפני בית המשפט. בעניין שלפנינו חלה הלכה הקובעת שאין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בקביעות עובדה, בוודאי כאלה שנקבעו על-ידי ממצאי מהימנות של הערכאה הדיונית "כידוע, לא בנקל תתערב ערכאת הערעור בקביעות של עובדה - ובפרט כאשר אלו נובעים ממצאי מהימנות - אשר נקבעו בידי הערכאה המבררת. יתרונה של זו האחרונה ובהתרשמותה הישירה והבלתי-אמצעית מן העדים ומהמסכת הראייתית בשלמותה..."

בנסיבות התיק שבפנינו, כאשר ממצאי המהימנות של בית משפט קמא היו כה חד-משמעיים וחדים, לא תוכל ערכאת הערעור להתערב, בעיקר כאשר אף אחד מארבעת החריגים בהלכה זו אינו חל במקרה שבפניי.

לאחר ההרשעה בדין ושמיעת הטיעונים לעונש גזר בית משפט קמא את עונשה של המערערת לארבעה חודשי פסילה בפועל, קנס לא כבד לתשלום בעשרה תשלומים, סך הכל 2,000 ₪, ופסילה מותנית. עונש זה אינו כבד יתר על המידה, בעיקר לא תתערב ערכאת הערעור בעונש זה כאשר בערעור עצמו, למעשה, אין הסניגור, אף שהתכוון לכך, מערער על חומרת העונש.

הערעור, על כל חלקיו, נדחה.

עולה מהמסמכים ב"נט המשפט" שהמערערת טרם הפקידה את רישיון הנהיגה שלה, דבר חמור כשלעצמו. לפני משורת הדין אפשר למערערת להפקיד את רישיון הנהיגה לכל המאוחר ביום ראשון הקרוב, דהיינו יום **21.06.15** עד השעה **12:00** במזכירות בית המשפט לתעבורה בתל אביב-יפו.

לפנים משורת הדין אפשר למערערת ללא תוספת פיגורים לשלם את הקנס בתשלומים שקבע בית משפט קמא גם כן באופן שהתשלום הראשון ישולם לכל המאוחר ביום **01.07.15**.

ניתן והודע היום, א' תמוז התשע"ה,
18/06/2015, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלדעלידינופרדויד